

بررسی آلودگی عناصر رادیواکتیو بر پایه اندازه گیری های ژئوفیزیک رادیومتری هواپرد گلجه زنجان

ایرن حسینی^۱، شهرام بیک پور^{۲*} و افشار ضیاظریفی^۳

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات تهران، تهران، ایران

۲- استادیار، گروه زمین شناسی زیست محیطی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات تهران، تهران، ایران

۳- استادیار، گروه مهندسی معدن، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد لاهیجان، لاهیجان، ایران

چکیده

محدوده مورد مطالعه از نظر جغرافیایی در بخش جنوب شرقی نقشه زمین شناسی ۱:۱۰۰۰۰۰ هشتجین استان زنجان واقع شده است و از نظر موقعیت زمین شناسی البرز غربی و ایران مرکزی گسترش یافته است. در این ناحیه که به نام گلجه/ گلیجه معروف است طیف گسترده ای از سنگ های آتشفشانی و آذرآواری، توده های نفوذی گرانیتی، نهشته های تبخیری و رسوبات عهد حاضر رخنمون دارند. وجود عوارض ساختمانی مانند گسل ها و همچنین فرسایش تفریقی از دیگر پدیده های زمین شناسی ناحیه مورد مطالعه است. در این موقعیت زمین شناسی آلودگی های زیست محیطی ناشی از عناصر پرتوزای اورانیوم و توریم و پتاسیم با روش ژئوفیزیک رادیومتری هواپرد و با نمونه برداری سیستماتیک بررسی شدند. داده های ژئوفیزیک هواپرد اورانیوم و توریم منطقه در مجموع برای هر عنصر ۵۲۱۰۷ داده بوده و از آن ها جداول، گراف های توزیع فراوانی، متغیرهای آماری و نقشه های پراکندگی هریک از عناصر ترسیم شده است. بر اساس تجزیه و تحلیل های آماری و نقشه های هم ارزش تهیه شده از نمونه های جمع آوری شده بیشترین تمرکز این عناصر (به ترتیب ۸، ۴۰ و ۶ پی پی ام) مربوط به توده های نفوذی گرانیتی در غرب ناحیه و کمترین آن متعلق به نواحی مرکزی و بر روی سنگ های توفیتی و آذرآواری است. نتایج حاصل از این پژوهش مشخص کرد که در این منطقه احتمال آلودگی زیست محیطی ناشی از عناصر پرتوزای اورانیوم و توریم وجود ندارد. هر چند که بیشینه تمرکز توریم در منطقه ورمزیا رآباد باعث ایجاد یک بی هنجاری قابل توجهی شده که فراتر از حد مجاز استاندارد سازمان بهداشت جهانی (WHO) (۲۰ پی پی ام) است.

واژگان کلیدی: عناصر پرتوزا، رادیومتری هوایی، گلجه، آلودگی رادیواکتیو.

مقدمه

سرطان های مرتبط با مواد رادیواکتیو و ... شونند. اورانیوم عنصری طبیعی است که تقریباً در تمام سنگ ها، آب و خاک به میزان کم یافت می شود و به نظر می رسد که مقدار آن از آنتیموان، برلیوم، کادمیوم، جیوه، طلا، نقره و تنگستن بیشتر باشد و این فراوانی در حد آرسنیک و مولیبدونیم است (ضیا ظریفی، ۱۳۸۹). از این رو تجزیه و تحلیل

عناصر پرتوزای طبیعی چه بصورت پراکندگی بیشتر از حدود زمینه در محیط های سنگ و خاک و یا بصورت آلودگی های ناشی از فعالیت های معدن کاری و تاثیرات آنها بر محیط اطراف می تواند باعث ایجاد آلودگی هایی با اثرات زودگذر مانند صدمات جبران ناپذیر به محیط و همچنین اثرات دیرگذر مانند جهش های ژنتیکی شیوع برخی

به سازند کرج نسبت داده می‌شوند. در بخشی از استان زنجان که در زون البرز غربی قرار می‌گیرد بطور کلی نهشته‌های آتشفشانی ائوسن شامل گدازه‌ها و مواد آذرآواری، توده‌های نفوذی ائوسن بالایی -لیگوسن و نهشته‌های رسوبی کواترنری گسترش دارند. سنگ‌های آتشفشانی منطقه عمدتاً شامل ریولیت، آندزیت، داسیت، بازالت و تراکی داسیت و سنگ‌های پیروکلاستیک شامل انواع توف‌ها می‌باشد. کهن ترین برونزدهای ناحیه مورد مطالعه سنگ‌های دگرگونی هستند که به همراه شیل‌های غیر دگرگونی و متعلق به سازند کهر و گرانیت (گرانیت دوران) مجموعه‌ای به سن پرکامبرین را ایجاد می‌کنند. بررسی سنگ شناسی، محیط و چرخه‌های رسوبی سازند کهر در ناحیه نزدیک برش الگو (کوه کلنو) توسط قریب (۱۳۸۴) نشان‌گران است که اجزاع تشکیل دهنده رخساره‌های سازند کهر قابل تقسیم به دو گروه رسوبی و آذرین است. ستبرای سازند کهر بین ۱۰۰۰ تا ۱۲۰۰ متر برآورد شده است. (Bolourchi et al, 1970, Alavi et al, 1982) ناحیه به شدت تغییر شکل یافته زنجان در بین دو کمربند چین خورده-رانده البرز در شمال و زاگرس در جنوب واقع است. جابه‌جایی عوارض ریخت شناسی در طول گسل‌های اصلی این ناحیه مبین آن است که همگرایی بین عربستان و اوراسیا عمدتاً توسط گسل‌های امتداد لغز راستگرد با روند شمال غرب-جنوب شرق مستهلک گردیده است. همچنین بنظر می‌رسد این گسل‌ها ادامه جنوب شرقی گسل شمال تبریز و دیگر گسل‌های امتداد لغز راستگرد در شمال غرب ایران و جنوب شرق ترکیه باشند.

جابه‌جایی منظم آبراهه‌ها در طول گسل‌های سلطانیه، ماهنشان و منجیل با راستای شمال غرب-جنوب شرق برحركات امتداد لغز راستگرد در طول آن‌ها دخالت دارد. گسل رورانه سلطانیه یا آرچین توسط اشتوکلین (Stocklin, 1968) معرفی شد. جنبش‌های فشاری

پراکندگی‌های عناصر رادیواکتیو در خاک‌ها و سنگ‌ها می‌تواند پژوهشی کاربردی در زمینه نگرش زیست‌محیطی اکتشاف معادن محسوب شود. عناصر هدف پژوهش فوق اورانیوم و توریم‌اند که پراکندگی و توزیع بیشتری در سنگ‌های مختلف آذرین، دگرگونی و رسوبی دارند. بر مبنای ماهیت عناصر رادیواکتیو از خاصیت اندازه‌گیری تابش گامای این عناصر برای شناسایی و تعیین حضور این عناصر پرتوزا استفاده می‌شود که اساس روش‌های رادیومتری ژئوفیزیکی می‌باشند. در این پژوهش برگه گلجه زنجان مورد نظر است. منطقه مورد مطالعه در ربع چهارم و جنوب شرقی برگه ۱:۱۰۰۰۰۰ زمین‌شناسی هشتجین قرار دارد. موقعیت جغرافیایی منطقه مورد مطالعه شامل طول جغرافیایی ۴۸ درجه و ۱۵ دقیقه تا ۴۸ درجه و ۳۰ دقیقه و عرض جغرافیایی ۳۷ درجه تا ۳۷ درجه و ۱۵ دقیقه قرار دارد. وسعت منطقه مورد پژوهش به حدود ۸۴۵ کیلومتر مربع (۳۲-۲۶/۴) کیلومتر می‌رسد و از لحاظ زمین‌شناسی قرار گرفته است در شمال شرق-شرق زنجان دو روستا به نام‌های روستای گلجه سفلی از توابع بخش قره‌پشتلو در ۴۲ کیلومتری و روستای گلوچا در ۴۷ کیلومتری شمال شهرستان زنجان وجود دارد که ناحیه مورد مطالعه در محدوده آنها قرار گرفته است. پهنه‌های سنگی مورد بررسی در زون‌های زمین‌شناسی البرز غربی و ایران مرکزی قرار گرفته است.

بخش کوچکی از شمال شرقی استان (کوه‌های طارم) در دامنه‌های جنوبی البرز واقع شده است که ریختی ارتفاع ساز دارد و گستره‌های وسیعی از نواحی مرکزی و جنوب استان متعلق به زون ایران مرکزی است. از نظر سنگ شناسی بیشتر رخنمون‌های شمال زنجان همانند سایر نواحی البرز، از توف‌های سبز همراه با میان‌لایه‌هایی شیلی و گاهی آهکی تشکیل شده است. این مجموعه‌های پیروکلاستیک یا آذرآواری زمان ائوسن از نظر چینه‌نگاری

پردازش و تحلیل داده‌های رادیومتری

اطلاعات رادیومتری هوایی منطقه گلجه توسط دوشرکت پرکلا و استیرکس که شامل اندازه‌گیری اورانیوم، تورنیوم و پتاسیم است صورت گرفته است.

سلطانیه ممکن است در شکل‌گیری فرونشست ابهر-زنجان نقش داشته باشد در ضمن احتمال دارد زمین لرزه‌ی سال ۱۸۰۳ میلادی سلطانیه به سبب جنبش این گسل باشد (بربریان ۱۹۷۶).

تجزیه و تحلیل داده‌های اکتشافی رادیومتری

- ماهیت داده‌های ژئوفیزیک هوابرد گلجه

بهترین روش جهت اکتشاف ناحیه‌ای اورانیوم و سایر عناصر رادیواکتیو در مراحل شناسایی انجام عملیات ژئوفیزیک رادیومتری هوایی است. (Dickson, 2004) برداشت ژئوفیزیک هوابرد رادیومتری بر مبنای اندازه‌گیری تابش‌های گامای سنگ‌ها و خاک است که منجر به شناسایی ناهنجاری عناصر پرتوزا و مناطق اکتشافی می‌شود. عناصر پرتوزای موجود در طبیعت در پروسه فروپاشی خود به عناصر دیگر پرتوهای آلفا، بتا و گاما تشعشع می‌کنند. که با توجه به قدرت نفوذی اشعه گاما از اندازه‌گیری‌های این اشعه برای اکتشاف رادیومتری هوایی عناصر رادیواکتیو بخصوص اورانیوم استفاده می‌شود. به دلیل تفاوت‌های موجود میان تشعشعاتی که از واپاشی پتاسیم، اورانیوم و تورنیوم به دست می‌آید، اندازه‌گیری کل این تشعشعات در یک بازه انرژی معین، با عنوان یک کانال شناخته شده، صورت می‌گیرد (IAEA-OECD, 2008) طیف سنجی پرتوی گامای هوابرد برای سالهای زیادی برای تعیین مستقیم کانی‌های معدنی و به عنوان ابزاری برای تعیین نقشه‌های لیتولوژیکی استفاده شده است و کاربردهای محیط زیستی آن گسترش زیادی یافته است. یک سوم مساحت خاک ایران تحت پوشش برداشت‌های ژئوفیزیک هوایی رادیومتری توسط سه شرکت ژئوفیزیکی هوایی پراکلای آلمان، استیرکس استرالیا و سی جی جی فرانسه به وسیله هواپیما و بال گرد قرار گرفت که نتیجه آن برداشت داده‌های ژئوفیزیکی هوایی رادیومتری و معرفی ناهنجاردهای اورانیوم این مناطق بود (ضیاظریفی، ۱۳۸۴).

یکدیگر، مورد بررسی قرار می‌گیرد (حسنی پاک، ۱۳۸۰). در زیر به منظور توصیف هندسی مشاهدات، برای هر عنصر یک نمودار آماری رسم شده است. چون داده‌ها عددی و دارای مقیاس نسبی هستند،

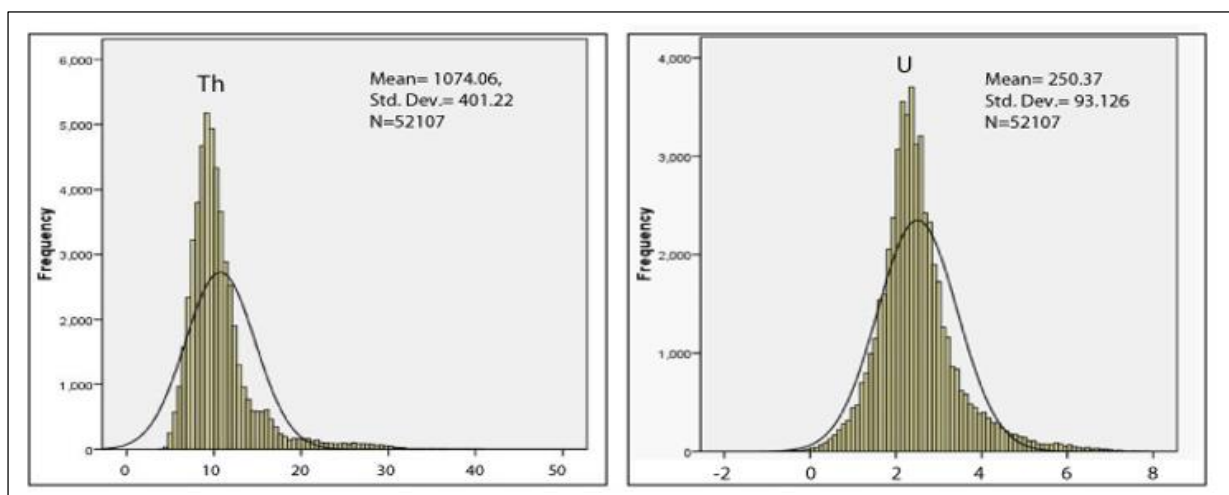
این داده‌ها در قالب سه متغیر: X, Y, Z و عناصر اورانیوم، تورنیوم و پتاسیم می‌باشند که دو متغیر اول نمایانگر موقعیت جغرافیایی هر نقطه در سیستم مختصات UTM بوده و واحد متغیر سوم غلظت (عیار) معادل ppm است. داده‌های رادیومتری هوابرد خام به صورت فایل‌های جداگانه‌ای از عنصرهای اورانیوم، تورنیوم و پتاسیم مربوط به ورقه ۱:۱۰۰۰۰۰۰ هشتجین با پسوند XYZ با فرمت **WordPad** است که اطلاعات هر فایل در محیط نرم افزار **Excel** تغییر فرمت داده شده و دیتاهای خارج از رده حذف شده‌اند و سپس غلظت عناصر پرتوزا جهت معادل سازی به واحد ppm در عدد $۰/۰۱$ ضرب شده و آن‌ها را به صورت نزولی مرتب کرده و آماده پردازش شدند. سپس فیلترینگ و کلاس‌بندی روی داده‌های عناصر پرتوزای اورانیوم، تورنیوم و پتاسیم صورت گرفت. در مراحل بعدی توسط نرم افزارهای مربوطه جداول توزیع فراوانی و هیستوگرام‌های توزیع فراوانی ترسیم شد. متغیرهای آماری که در تعبیر و تفسیر داده‌ها و جدایش جوامع ناهنجاری از زمینه مورد استفاده قرار می‌گیرند، عبارتند از میانگین، میانه، مد (نما) انحراف معیار، حداکثر و حداقل که این متغیرها در مورد رادیومتری هوایی منطقه گلجه برای عناصر پرتوزای اورانیوم، تورنیوم و پتاسیم محاسبه شد. با استفاده از متغیرهای نامبرده می‌توان حد آستانه، حد زمینه، حد بی‌هنجاری ممکن و حد بی‌هنجاری احتمالی عناصر اورانیوم، تورنیوم و پتاسیم را در برکه ۱:۱۰۰۰۰۰۰ هشتجین تهیه کرد.

نمودارهای توزیع فراوانی

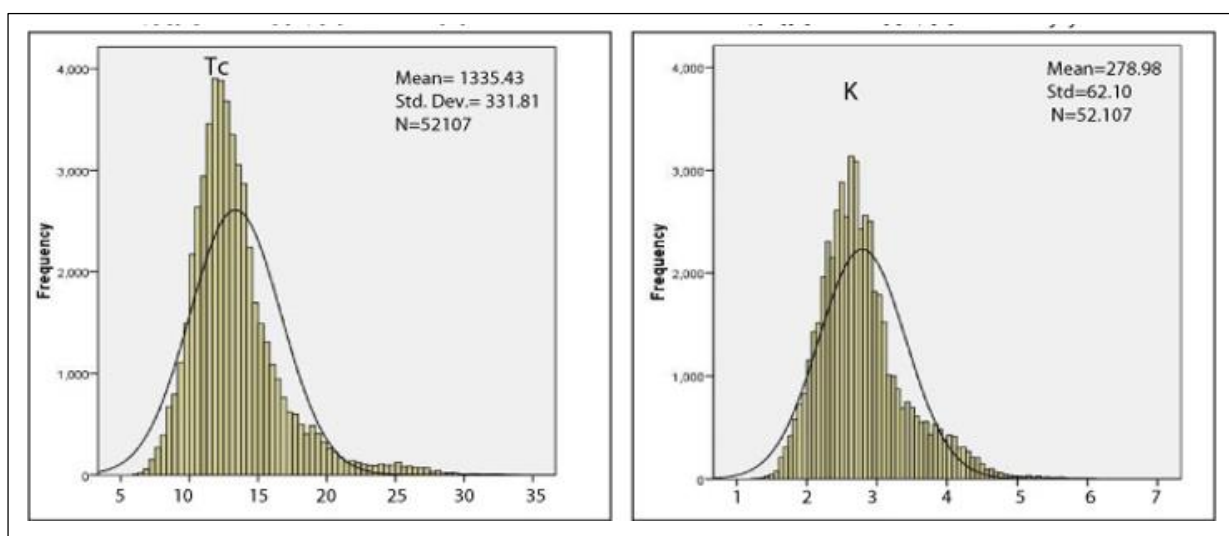
در آمار کلاسیک توزیع کمیت مورد نظر در یک یا چند جامعه، بدون در نظر گرفتن موقعیت فضایی آنها نسبت به

جدول ۱- شاخص‌های آماری مربوط به عناصر پرتوزای اورانیوم، توریم و پتاسیم

عناصر	تعداد	میانگین	میانه	مد	انحراف معیار	کمینه	بیشینه	دامنه تغییرات	چولگی	کشیدگی
اورانیوم U	۵۲۱۰۷	۲۵۰٫۳۷	۲۳۹	۲۲۴	۹۳٫۱۲۵	-۵۰	۷۸۷	۸۳۷	۱٫۱۷	۳٫۰۷
اورانیوم بدون مقادیر منفی	۵۲۱۰۷	۲۵۰٫۶۴	۲۳۹	۲۲۴	۹۲٫۷۹۱	۰	۷۸۷	۷۸۷	۱٫۱۷	۳٫۰۷
توریم Th	۵۲۱۰۷	۱۰۷۴٫۱	۹۸۳	۹۲۶	۴۰۱٫۲۲	۳۸۴	۴۰۷۳	۳۶۸۹	۲٫۴۴	۸٫۳۱
پتاسیم K	۵۲۱۰۷	۲۸۹٫۹۸	۲۶۹	۲۷۲	۶۲٫۱۰۳	۱۲۲	۶۱۳	۴۹۱	۰٫۹۹	۱٫۳۸
TC	۵۲۱۰۷	۱۳۳۵٫۴	۱۲۷۳	۱۲۶۲	۳۳۱٫۸۱	۵۸۹	۳۳۵۲	۲۷۶۳	۱٫۵۹	۴٫۰۳

شکل ۱- نمودار هیستوگرام مربوط به عنصر اورانیوم و توریم

شکل ۲- نمودار هیستوگرام مربوط به عنصر پتاسیم و تکنسیم

جدول ۲- حد مجاز عناصر اورانیوم و توریم در خاک مطابق با استاندارد (WHO) و بیشینه مقدار در منطقه گلجه

عنصر رادیواکتیو	حد مجاز عنصر در خاک (بر اساس حد مجاز WHO)	بیشینه مقدار اندازه گیری در برگه گلجه (ppm)
اورانیوم	۱۰	۷/۸۸
توریم	۲۰	۴۰/۷۳

جدول ۳- نتایج آماری میانگین عناصر پرنوزای اورانیوم و توریم

عنصر	میانگین	آماره t	مقدار احتمال	نتیجه
اورانیوم	۲۵۰٫۶۴	-۱۸۴۳	۰٫۰	معنی دار است.
توریم	۱۰۷۴٫۱	-۵۲۶٫۷۹	۰٫۰	معنی دار است.

توزیع مکانی عناصر پرتوزا

عناصر پرتوزا مورد بحث این تحقیق شامل اورانیوم، پتاسیم، توریم هستند که در زیر نحوه توزیع آنها در منطقه مورد مطالعه از نظر زمین شناسی و جغرافیایی مورد بحث و بررسی واقع می شوند. علاوه بر تفسیر نقشه توزیع هر عنصر بطور جداگانه، توزیع مجموع این عناصر نیز در یک نقشه مناطق پرتوزا ناحیه را مشخص می کند. منطقه ای که در آن نمونه برداری عناصر پرتوزا انجام شده تقریباً در ربع چهارم (جنوب شرق) برگه ۱:۱۰۰۰۰۰ نقشه زمین شناسی هشتچین واقع شده است (شکل ۴ تا ۱). همانطور که در نقشه زمین شناسی ناحیه مورد نظر دیده می شود بطور کلی دو نوع سنگ رسوبی و آذرین در ناحیه دیده می شوند. سنگ های رسوبی بیشتر مربوط به بازه زمانی ائوسن و جوان تر هستند که بطور کلی کمترین میزان پرتوزایی را دارا هستند ولی سنگ های آذرین که عمدتاً توزیع توده ای و محلی دارند بیشترین بی هنجاری های پرتوزایی را نشان می دهند. در زیر بصورت جزئی تر و دقیق تر نحوه توزیع آنها توضیح داده می شود.

اورانیوم: جامعه آماری نمونه های برداشت شده برای عنصر اورانیوم شامل ۵۲۱۰۷ نمونه است که دارای توزیع منظم و سیستماتیک است. نقشه هم ارزش ترسیم شده برای عنصر اورانیوم (شکل ۱) توزیع متفاوت تمرکز این عنصر پرتوزا را نشان می دهد. حداکثر تمرکز اورانیوم در چهارگوش

نمودار هیستوگرام (بافت نگار، مستطیلی) یک نمودار مناسب است. جهت نمایش پراکندگی داده ها غالباً نمودار به کار گرفته می شود. نمودارها کمک می کنند تا توزیع و پراکندگی به تصویر کشیده شده و تحلیل آن راحت تر صورت گیرد. باتوجه به اینکه داده های رادیومتری هوا برد از نوع کمی هستند، لذا بهترین نمودارهایی که می توان برای آنها استفاده کرد نمودارهای هیستوگرام (مستطیلی) می باشند.

آزمون تی

باتوجه به معیار استاندارد سازمان بهداشت جهانی (WHO) که حد مجاز عناصر در طبیعت، برای اورانیوم ۱۰ و توریم ۲۰ می باشد. حال می توان آزمون کرد که عناصر تحقیق حاضر از این نظر در چه وضعیتی بوده اند. برای این فرضیه، چون تعداد داده ها زیاد بوده و بنابراین میانگین آنها طبق قضیه حد مرکزی به سمت نرمال میل می کند، از آزمون تی استفاده می شود. فرضیه های این آزمون بصورت زیرند:

فرضیه صفر: مقدار عنصر مورد نظر برابر حد مجاز است.
فرضیه مقابل: مقدار عنصر مورد نظر برابر حد مجاز نیست.
نحوه داوری: چون برای هر دو عنصر، مقدار احتمال (Sig) از سطح معنی داری ۵ درصد کوچکتر و میانگین آنها از مقدار مجاز کمتر و آماره t منفی است، پس فرضیه صفر رد می شود. یعنی با احتمال ۹۵ هر دو عنصر فوق از مقدار مجاز کمتر است.

حدود 6 PPM است. این بی‌هنجاری‌ها اغلب بر روی سنگ‌های زمینه آذرین تراکی بازالیت و تراکی آندزیت قهوه‌ای رنگ و همچنین سنگ‌های ریولیتی، ریوداسیتی و سنگ‌های آذرآواری واقع شده‌اند.

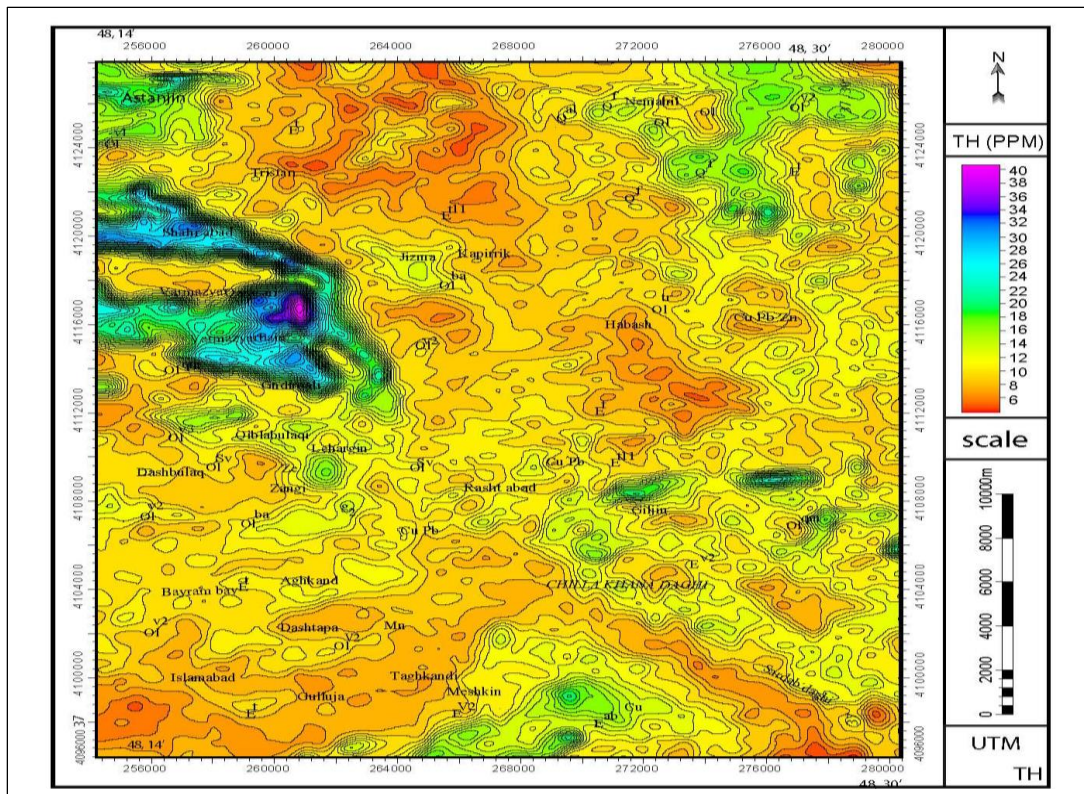
پتاسیم: در همان نقاطی که عناصر پرتوزای اورانیوم و توریم برداشت شده است نمونه برداری سیستماتیک عنصر پتاسیم نیز صورت گرفته است (تعداد ۵۲۱۰۷) نمونه‌های برداشت شده برای این عنصر پرتوزا کماکان بی‌هنجاری‌ها را در نواحی با گسترش سنگ‌های آذرین نشان می‌دهد. طیف تغییرات تمرکز پتاسیم از کمتر از 1 PPM تا 6 PPM در تغییر است. در ناحیه مورد مطالعه بیشینه تمرکز در مناطق آستانجین در شمال غرب و رشت آباد و دشتپا در نواحی مرکزی و جنوبی است که به ۵ تا ۶ پی‌بی‌ام می‌رسد. عنصر پتاسیم یکی از عناصر اصلی تشکیل دهنده کانی فلدسپار پتاسیم و کانی‌های فیلسلیکاتی است که در ترکیب سنگ‌های آذرین یافت می‌شود.

جمع کل عناصر پرتوزا

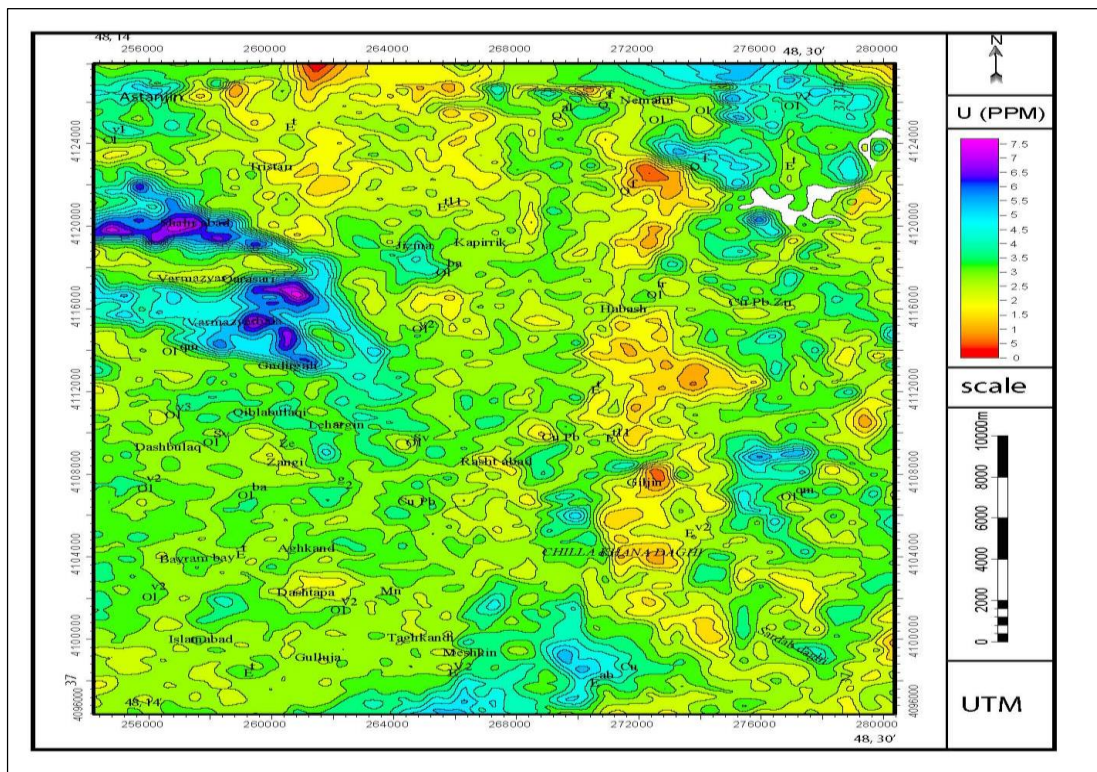
علاوه بر توزیع جداگانه هرکدام از عناصر پرتوزای اورانیوم، توریم و پتاسیم در نقشه توزیع تجمعی همه این عناصر ترسیم شده است. در این نقشه که طیف آن از کمتر از ۶ تا بیش از ۳۲ PPM در تغییر است بیشترین بی‌هنجاری همانند نقشه‌های عناصر پرتوزای مورد بررسی در غرب نقشه مشاهده می‌شود. منطقه دارای تمرکز بی‌هنجاری بر روی یک توده آذرین گرانیتی، گرانودیوریتی و کوارتز مونزونیتی متعلق به زمان الیگوسن (OI^{qm}) در منطقه ورمزیارآباد واقع شده است. در این منطقه تمرکز این عناصر به بیش ۲۶ PPM می‌رسد. تمرکزهای متوسطی از این عناصر در چهارگوش مورد مطالعه از ۲۶-۲۰ PPM دیده میشود از آن جمله می‌توان اطراف شهرهای آستانجین و تویستان را نام برد. کمترین تمرکز عناصر پرتوزا برای هرکدام از این عناصر و برای مجموع آنها اغلب بر روی نواحی دارای سنگ‌های رسوبی توفیتی قرار دارد.

مورد مطالعه به حدود 8 PPM می‌رسد. بیشترین تمرکز عنصر اورانیوم که مربوط به توده‌های آذرین رخنمون یافته در سطح زمین است که مقادیر مربوط به آنها بیش از 4 PPM است. در عوض پهنه‌های رسوبی که در این جا سنگ‌های رسوبی توفیتی مربوط به ائوسن هستند دارای کمترین تمرکز عنصر اورانیوم، بین صفر تا 4 PPM هستند. مشاهده مناطق دارای تمرکز در ناحیه مورد مطالعه نشان می‌دهد که بزرگترین بی‌هنجاری در غرب ناحیه در منطقه ورمزیارآباد بر روی یک توده آذرین گرانیتی، گرانودیوریتی و کوارتز مونزونیتی متعلق به زمان الیگوسن (OI^{qm}) واقع شده است. علاوه بر این بی‌هنجاری که بصورت خیلی شاخص قابل مشاهده است. یکسری بی‌هنجاری‌های ضعیف تر هم در جنوب نقشه (منطقه مشکین) و در دو گوشه شمال غربی و شمال شرقی ناحیه مورد مطالعه دیده می‌شود که در آن مقدار عنصر اورانیوم به حدود 4-6 PPM می‌رسد. سنگ‌های زمینه در این بی‌هنجاری‌ها شامل سنگ‌های آذرین تراکی بازالیت و تراکی آندزیت با رنگ هوازده قهوه‌ای و همچنین سنگ‌های ریولیتی، ریوداسیتی و سنگ‌های آذرآواری هستند.

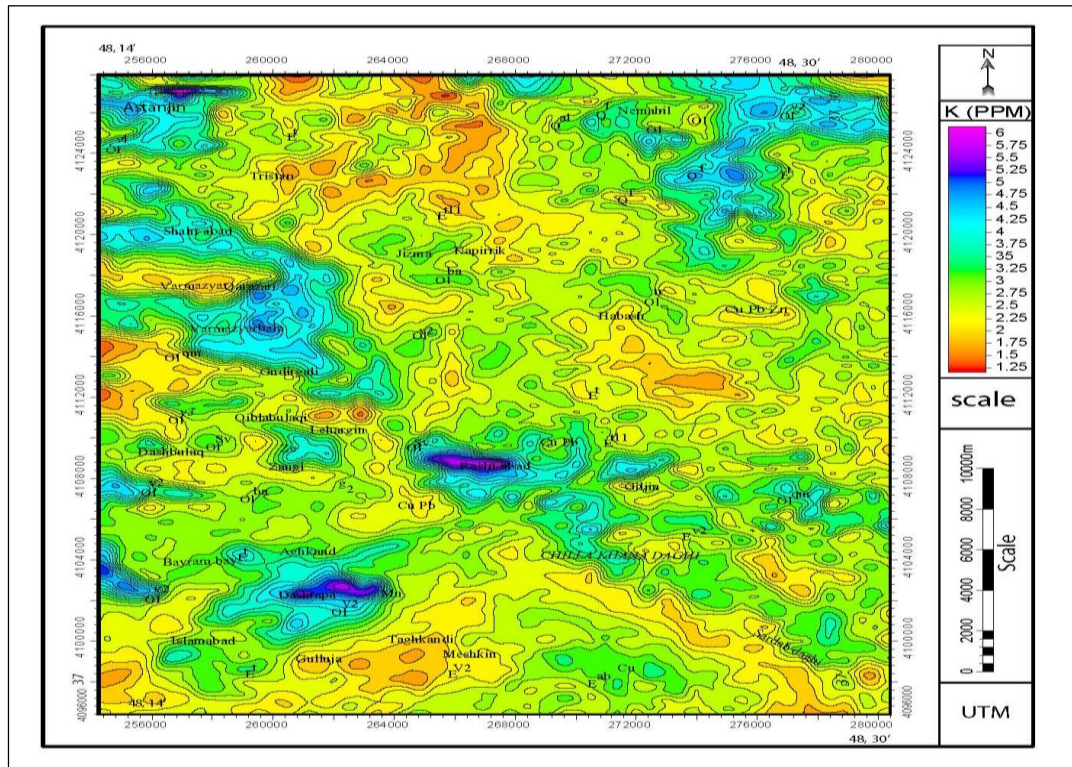
توریم: نمونه‌های برداشت شده برای عنصر توریم نیز همانند عنصر اورانیوم شامل ۵۲۱۰۷ نمونه می‌باشد که به صورت سیستماتیک انجام شده است. نقشه ارائه شده در تغییرات غلظت عنصر توریم را در برگه ناحیه مورد بررسی نشان می‌دهد. بیشترین مقدار توریم در این چهارگوش حدود ۴۰ PPM می‌باشد. برای عنصر پرتوزای توریم نیز همانند اورانیوم بیشترین مقدار بی‌هنجاری در غرب ناحیه مورد نظر واقع در ورمزیارآباد است که در آنجا توده‌های آذرین گرانیتی، گرانودیوریتی و کوارتز مونزونیتی (OI^{qm}) متعلق به زمان الیگوسن گسترش دارند. در سایر بخش‌های ناحیه مذکور بی‌هنجاری‌های دیگری به میزان کمتر وجود دارد که از آن جمله می‌توان به منطقه مشکین در جنوب نقشه و نیز گوشه شمال غربی و شمال-شرقی نقشه اشاره کرد که در این ناحیه مقدار توریم به

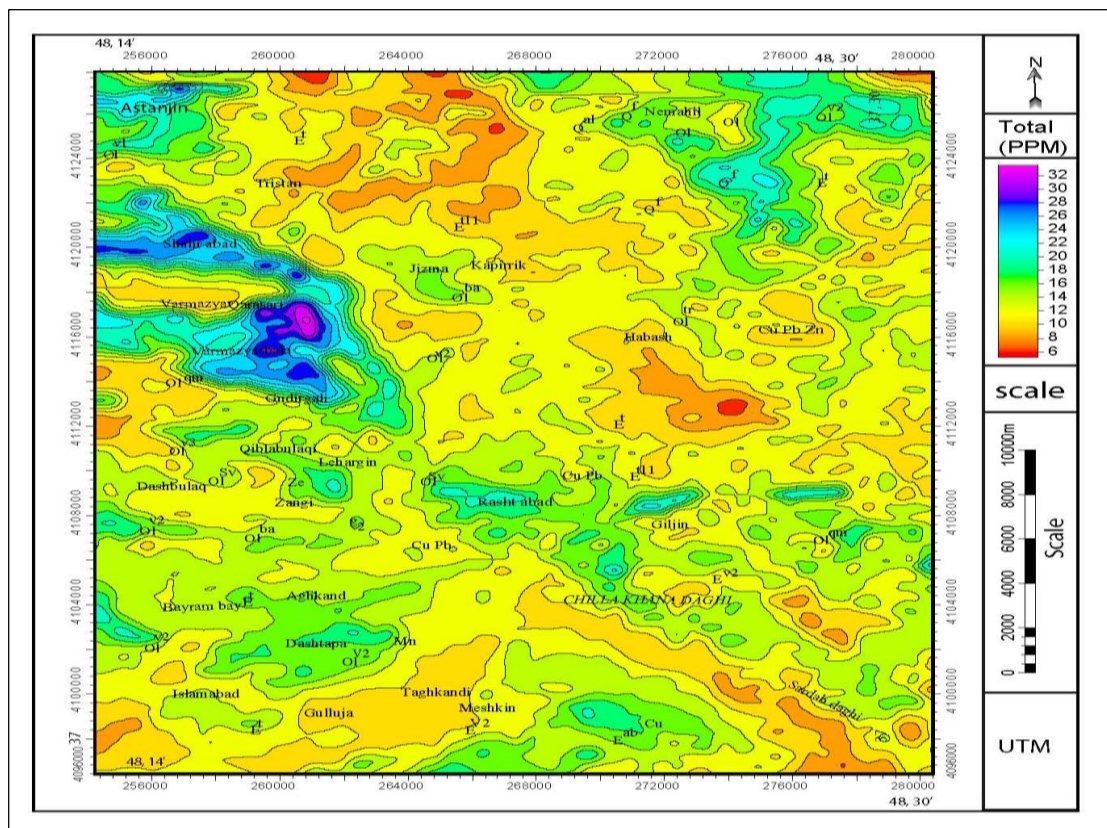
شکل ۳- نقشه بی هنجاری عنصر پرتوزای اورانیوم در برگه ۱/۱۰۰۰۰۰ در شمال غرب گلجه حداکثر مقدار اورانیوم در منطقه مورد نظر ۷/۵ ppm است که واقع در شمال غرب (ورمزیار آباد) است. سنگ های این منطقه کوارتز مونزونیت می باشد.

شکل ۴- نقشه بی هنجاری عنصر پرتوزای توریوم در برگه ۱/۱۰۰۰۰۰ گلجه. حداکثر مقدار توریوم در منطقه مورد مطالعه ۴۰ ppm می باشد که در شمال شرق منطقه واقع شده است. بیشتر سنگ های این منطقه کوارتز مونزونیت و گرانودیور است.

شکل ۵- نقشه توزیع و پراکندگی عنصر پرتوزای پتاسیم که بیشترین مقدار آن ppm ۶ می‌باشد. جنس سنگ های این منطقه شامل داسیت، شیشه آتشفشانی، ریوداسیت و ته نشست های آذرآوری موجی است که متعلق به دوره پالئوژن می باشد.

شکل ۶- حداکثر تجمع و پراکندگی عناصر پرتوزای اورانیوم، توریم و پتاسیم در غرب منطقه (ورمزیا بالا) مورد مطالعه واقع شده است. و شامل سنگ های کوارتز موزونیت و گرانیت متعلق به زمان الیگوسن می باشد.

نتیجه گیری

منطقه گلجه درشیت ۱:۱۰۰۰۰۰ زمین شناسی در شمال غرب کشور و در استان زنجان واقع شده است. در منطقه گلجه برداشت های ژئوفیزیک هوابرد توسط دوشرکت آستیرکس و پراکلا انجام شده است. این برداشتها شامل سه متغیر طول، عرض جغرافیایی و غلظت عنصر مورد نظر است. و کل داده های برداشت شده عناصر پرتوزای اورانیوم و تورنیوم ۵۲۱۰۷ داده می باشد. از داده های رادیومتری هوابرد منطقه گلجه در بدست آوردن جداول و گراف های توزیع فراوانی، متغیرهای آماری، تعیین بیهنجاری و تهیه نقشه های پراکندگی عناصر اورانیوم و تورنیوم استفاده شد. در تحقیق حاضر جهت تعیین بی هنجاری عناصر پرتوزا، از روش میانه و مقدار انحراف معیار (Md+nSd) استفاده شده است. مطابق سازمان بهداشت جهانی (WHO)، حد مجاز عنصر اورانیوم در خاک برابر ۱۰ Ppm است. در منطقه گلجه حداکثر غلظت اورانیوم ۷/۸ ppm در شمال غربی نقشه است و در مرکز آن منطقه به صورت نقطه ای و ناچیز است و در نواحی شرقی کاهش می یابد و به حدود ۴ ppm میرسد. طبق نتایج آماری بیشترین مقادیر غلظت اورانیوم بین ۲ تا ۳ ppm است و میانگین غلظت اورانیوم در منطقه مورد مطالعه کمتر از حد استاندارد سازمان بهداشت جهانی می باشد و در نتیجه آلودگی زیست محیطی ایجاد نمی کند. حد مجاز عنصر پرتوزای تورنیوم در خاک ۲۰ Ppm است. در منطقه حداکثر غلظت تورنیوم ۴۰/۷۳ Ppm در غرب چهارگوش است و در سمت شمال و مرکز کاهش می یابد و به حدود ۶ ppm می رسد و در کل منطقه به صورت ناچیز وجود دارد. نتایج آماری نشان می دهد بیشترین مقادیر غلظت تورنیوم حدود ۹ تا ۱۱ ppm است و به سبب اینکه تعداد داده ها زیاد بوده میانگین آن ها به سمت نرمال میل می کند یعنی بیشتر مناطق دارای آلودگی کمتری نسبت به حالت متوسط بوده اند و آلودگی ناچیزی ایجاد می کنند. عنصر پرتوزای پتاسیم دارای بی هنجاریهایی در نواحی با گسترش سنگ های آذرین است و روند گسترش پراکندگی آن از شمال غرب به سمت جنوب غرب می باشد. طیف تغییرات تمرکز این عنصر پرتوزا از کمتر از ۱ ppm تا ۶ ppm در تغییر است. بنابراین با توجه به ناچیز بودن آن آلودگی زیست محیطی

ایجاد نمی کند. در مجموع منطقه دارای میزان کمی اورانیوم و تورنیوم است که با توجه به نتایج آماری بی هنجاری های بالای عناصر پرتوزا درصد ناچیزی را شامل می شوند و مخاطرات زیست محیطی زیادی ایجاد نمی کنند. با توجه به این که نتایج حاصل از رادیومتری هوابرد، مقدار پراکنش عناصر پرتوزای اورانیوم و تورنیوم را در سطح زمین نشان می دهند و موید میزان آلودگی های عمیق نیستند، در نتیجه مناطقی که بیشترین تمرکز عناصر پرتوزا در سطح را دارند، امکان اینکه مناطق عمقی در خاک، آب های زیرزمینی و به دنبال آن در اکوسیستم گیاهی و جانوری و جوامع انسانی را آلوده کنند وجود دارد.

منابع

- حسینی پاک، ع، شرف الدین، م، (۱۳۸۰). "تحلیل داده های اکتشافی"، انتشارات دانشگاه تهران، ۲۱۳ص
- ضیا ظریفی، ا. (۱۳۸۹) ۱۳۸۹. "کتاب مبانی اکتشافات رادیومتریکی ژئوفیزیکی"، انتشارات دانشگاه آزاد واحد لاهیجان، ص ۳۰۸
- ضیا ظریفی، ا. (۱۳۸۴). "مقایسه روش های آمار کلاسیک و فرکتال در معرفی اندیس های معدنی اورانیوم با استفاده از داده های ژئوفیزیکی هوایی در فاز شناسایی منطقه برندق"، مجموع مقالات دوازدهمین کنفرانس ژئوفیزیک ایران، دانشگاه تهران، تهران، ایران.
- قنادی مراغه، م. (۱۳۸۶). "چرخه سوخت هسته ای از معدن تا پسمانداری"، پژوهشگاه علوم و فنون هسته ای سازمان انرژی اتمی ایران.
- Alavi, M., Bolourchi, M, H., (1979). "Explanatory text of the Maku quadrangle Map. 1:250000", Geological and Mineral Survey of Iran.
- Berberian, M., (1976), "Seismotectonic Map of Iran 1:2, 500, 000", Geological Survey of Iran.
- Bruce, L.D., (2011). "Recent advances in aerial gamma ray surveying". Journal of Environmental 76, PP225-236.
- IAEA-OECD, (2008)- "Uranium 2007: Resources, Production and Demand", A Joint Report by the OECD Nuclear Energy Agency and the International Atomic Energy Agency (Read book 2007).
- Stocklin, J., (1963). "Structural history and tectonics of Iran". A review. AAPG Bulletin 52. 7:1229

Investigating the Pollution of Radioactive Elements Based on Airborn Radiometric Geophysical Measurements in Goljeh (Zanjan province)

Iren Hosseini¹, Shahram Baikpour^{*2} & Afshar Ziazarifi³

1-Master's student, Islamic Azad University, Tehran Branch of Science and Research, Tehran, Iran

2-Assistant Professor, Department of Environmental Biology, Islamic Azad University, Tehran Science and Research Branch, Tehran, Iran

3-Assistant Professor, Mining Engineering Department, Islamic Azad University, Lahijan Branch, Lahijan, Iran

Abstract

The study area is located in the southeastern quarter of Hashtjin 1:100000 geological map in Zanjan province. The area is located in both Eastern Alborz and Central Iran geological settings and known as Gollekeh/ Gulluja region. A wide spectrum of extrusive and intrusive igneous rocks as well as volcanoclastic sediments are exposed in the investigated area. Structural elements such as faults along with lithological heterogenities led to differential erosion and creation a various topography. The aim of the study is to measure the contamination of the radioactive elements of uranium, thorium and potassium in such geological setting. A total of 52107 samples were systematically gathered by airborn radiometric geophysical method. Statistical analysis and iso-concentrational mapping overlain on the satellite and geological map of the area show that the high concentration of these radioactive elements is generally associated with the igneous rocks such as granitic rocks distributed in the eastern part of the study area (e.g. Varmaziarabd village). The low concentrations of the U, Th and K could mainly be observed over volcanoclastic rocks in the middle parts of the study area (e.g. Habash and Tristan villages). Average concentration of the radioactive elements does not show a serious contamination in the area, while the maximum concentration of the thorium elements exceeds the standard of WHO.

Keywords: Gollekeh/Gulluja, radioactive contamination, airborn radiometric geophysics.